

Размисли по темата

„Идеалното училище-идея или идеал”

Идеалното училище

Няма да крия - порових из нета и изчетох доста интересни неща по темата „идеално училище”, опитвайки се да си изясня що е то „идеално училище” и има ли почва у нас.:) Разни хора-различни мнения. Всички логически точни и теоретично правилни.

За мен понятието „идеално училище” съществува не само като речеви израз, а и като провокация на мисълта в посока: Има ли определение за идеалното? Кои са показателите, кой е критерия за идеал и кой ги определя? А като се замисля, че в български вариант присъства понятието „кусур” ☺ то шопите веднага ще кажат: Те такова животно нема.

Идеално за мен е добре работецото и успешно училище. Човек се учи, защото иска, а не защото му е наложено да бъде там- сред познанието. Затова трябва да имаме такова училище, което да бъде пожелано от учители, ученици и родители, от обществото като цяло. Как да го направим такова?

- Винаги на първо място съм поставяла персонала - добре подготвен, мотивиран, мислец, гъвкав и позитивно зареден. Доброто училище се прави от добри учители - те могат да компенсират пропуски в програма, база и добро ръководство...
- Добра база: място - подходящо, сграда - съвременна, удобна, практична; дворно пространство - достатъчно, зелено, близо до природата. Училище-светло, чисто, удобно, желано. Та нали битието определя съзнанието.
- Добър директор - мениджър, а не администратор. Да знае какво иска, как да го направи и да е свободен да го прави./Като директор усетих липсата на тази „свобода” в най-тежката и форма -заплахата. Познато, нали ☺/
- Не на последно място достатъчно финансиране, за да обезпечи целия образователен процес. Откъде? ☺Това си е вече тема по предприемачество - правила съм бизнес план и знам, че не е лесно. Казват, че образованието си е скъпо удоволствие. Защо тогава го правим да изглежда вехто?!

Много са идеите за промяната, които открих и които споделям и аз, като:

1. Обърнат принцип на образование - децата да водят в процеса на обучение, вместо да спазват класически правила.
2. Училищната дейност да е организирана по методи, чрез които учениците могат да се учат практически. Децата трябва бъдат обучавани с минимално съпротивление и най-малко възможни проблеми. Те трябва да влизат с усмивка и грейнали очи в училище и да излизат в същия вид. Първото го виждам всяка сутрин в класната си стая, но второто-не. Безумна програма и още по- безумна организация без да е подплатена и обезпечена с подходящи условия. За криворазбраната резултатност не искам да говоря.
3. Класовете трябва да се формират не на възрастов признак, а на индивидуално развитие, познавателен интерес, темп на постижения/в зависимост от етапа на обучение/. Да бъдат гъвкава форма на работа в екип, а не затворена система.
4. Системата на образование да дава на всички деца практически познания от различни сфери на живота, получени директно от професионалисти,

практици в своите области. Тези хора ще провеждат индивидуални занимания с учениците и да им предадат практически познания от своята професия или бизнес.

Това е заложени и в програмите на ДАБ, по които ние работим и поварвайте-работи.

5. Обучение да е насочено към това учениците да са:

- интелектуално любопитни, независим и творчески;
- уверени в себе си, да има самоуважение, и са готови да поемат рискове;
- притежават чувство за социална отговорност към своето училище и обществото като цяло;

6. Училището трябва да професионални възможности както на учениците, така и на учителите. Това означава да има добра професионална и материална база – библиотека с разнообразна литература, добре обзаведени кабинети по всички учебни предмети, спортни площадки, които дават възможност за практикуване на всякакъв вид спорт и т.н. Технологите трябва да се използват и да са достъпни за всички. Те трябва да информират и да дават възможност да се използват постиженията от всички области на науката. Училището трябва да е водеща институция в иновациите.

Всички обвързани в институцията Училище трябва да знаят, че **ИДЕИТЕ** стоят в основата на всички човешки постижения, да вярват, че човек може да постигне всичко, което мисли, и всичко, в което вярва!

Работата в екип

Тренер съм към Джунитър Ачийвмънт и периодично ми се налага да пътувам и да се срещам с колеги. Темите по програмата са разнообразни и се работят основно в екип. Продуктът е резултат от добрата екипна работа. За да бъде успешна в задачата си на обучаващ (това ми дава възможност да влизам в различни роли в екипната работа) ми се налага да чета много. Различните брейнсторминг техники, мозъчни карти и методи за работа в екип съм ги научила от мрежата. Открих ценна за мен литература от типа на „Богат татко-беден татко” на Робърт Кийосаки и „Да прецакаш дявола” на Наполеон Хил...Но няма по-ценен и по-работещ метод от опита, практиката и контакта с живия човек. Там се генерират идеите, коментират се, проверяват се в действие и се реализират. Но трябва да има екип и дух, и тогава се раждат успехите.

Постигането на работа в екип е изключително трудно. То не може да се купи и не може да се наеме. Трябва много кураж, дисциплина и емоционална енергия. Минала съм през това като директор, когато се борехме за оцеляването на училището ни. Бяхме успешни, защото работехме в екип, но и това не помогна, когато се намеси администратора...

„Всеки неуспех крие в себе си семената на равен по големина или още по-голям успех” казва Наполеон Хил, съзателят на философията на успеха.

В своята работа винаги съм търсила формулата на успеха. Защо формула ли? Защото тя съдържа в себе си различни компоненти, свързани в различни зависимости. Промяната в резултата се дължи на тяхната променливост във време и пространство. Това я прави гъвкава и работеща, и успешна.

Идеалното училище-това е просто идеална фраза, но и добра възможност за изпробване на формулата на успеха. Как изглежда тя ли-☺ предстои да разберем.

П.с. За финал ще ви представя идеята на финалистите в Националното състезание „Иновационен лагер” 2012-2013 на ДАБ на тема „[Идеалното училище](#)”, която много ми допадна.

„...Отборът представи идея, която се основава на виждането за по-достъпен подход на обучение чрез практика, наречен "обучение в движение". Водещото начало е обучение в среда, близка до реалната, което ще провокира учениците чрез наблюдения, опити и др. практически упражнения да откриват процеси, явления, да установяват устройството, функциите и др. характеристики на обектите и да ги свързват с досегашните теоретични основи по съответните учебни дисциплини. За тази цел отборът предложи и специфична физическа среда и архитектура на училището на бъдещето. Архитектурата и материалната база имат уникален вид, наподобяващ знака за безкрайност. Този стил изразява идеята, че знанието е безкрайно и може да ни отведе до нови хоризонти. Идеалното училище е с S-образна форма, за да внушава хармония и спокойствие, защото е доказано психологически, че облите форми намаляват агресията. По същата причина масите в класните стаи са кръгли – за дискусии и са подредени в П-образна форма, за да може учителят да поддържа дисциплината и вниманието на учениците. С цел използване на естествените източници на светлина и енергия, кабинетите са разположени от едната страна, а чрез подвижността на покривните конструкции /отваряне, затваряне/ ще се пести енергия или ще влиза естествена енергия от Слънцето. Ще има два куполовидно оградени изцяло с прозорци двора. В единия през топлите дни ще се провеждат часове на открито и ще се тренират йога, карате и таекуондо с идеята за по-нестандартни спортове, като прозорците ще са отворени. А през зимата ще става на ледена пързалка и ще се карат кънки. В другия двор ще има мини-ботаническа градина и мини-зоопарк, където в аквариуми и терариуми ще се гледат различни животни. Целта е учениците да осъществяват по-близък контакт с природата. За тези животни и растения учениците ще правят проекти по биология, като за целта ще си ги „осиновяват“ временно. Там ще има също компютри със заложен специални програми, които да измерват жизнените параметри на флората и фауната. По средата на училището ще има актова зала, където ще се организират тържества и празници, а един път на ден в рамките на час ще се прожектира филм по избор на учениците. Учебните часове по история и география ще се провеждат в петък през целия ден на територията на исторически местности и географски обекти с цел да се въведе методът „учене чрез правене“.

След това мога само да добавя : А защо не? Дано!